Rav Ashee said; it is required, etc.

אמר רב אשי איצטריך כולי -

Overview

The גמרא derived different types of קלב"מ from different פסוקים. However there seems to be a case which does not fall into any of these categories. תוספות explains from where we derive קלב"מ in this instance as well.

-----

asks: תוספות

- תימה דמשמע דאם הרגו וקרע שיראין דידיה¹ דמחייב

It is astounding; for it seems that if someone killed a person and simultaneously ripped the victim's silk cloth that he will be liable to pay for the שיראין, and we will not exempt him on account of קלב"מ -

- דליכא למיפטריה לא מקרא דלא² יהיה אסון

Since we cannot exempt him from payment, not from the פסוק of לא יהיה אסון לא יהיה אסון פסוק ^{L}

And we also cannot exempt him from payment based on the גפש תחת נפש תחת נפש תחת נפש המון ונפש. We also cannot say that in this case, indeed he is חייב to pay -

חוספות answers:

ויש לומר דלפי האמת נפקי כולהו מתנא דבי חזקיה -

¹ We are discussing where he simultaneously did two acts, he killed the person, and ripped the שיראין בדבר אחר.

² בא,כב משטפים). This פסוק exempts from payment (only) if the היוב מיתה and the monetary obligation happened with one act (where he pushed the women and killed her [מיתה] and the fetus [תשלומין]). However here the killing and ripping were two (simultaneous) separate acts. See footnote # 1. See (however) מהרש"א.

³ This פסוק teaches us קלב"מ even if there were two acts as in the case of סימא את עינו והרגו בד"א, however there the blinding of the eye is ממון השיב כלום said previously בד"ה הא [see TIE there footnote # 6 & 7]), so there is no payment due; however here the ripping of the שיראים is an additional loss (beside the killing) so it is considered ממון נפש מחת ממון ונפש תחת ממון ונפש תחת ממון ונפש ארידא and not like there where it would be אין ונפש מחת ממון ונפש ארידא שוו וופש מחת ממון ונפש תחת ממון ונפש תחת ממון וופש ארידא שוו וופש מחת ממון וופש ארידא שוו ארידא שוו וופש מחת ממון וופש ארידא שוו וופש ארידא שוו ארידא שוו וופש ארידא שוו ארידא שוו וופש ארידא שוו וופש ארידא שוו איידא שוו איידא שוו ארידא שוו איידא שוו א

⁴ A marginal note amends this to read רב אשי (instead of אביי). See "ע"ש.

⁵ This is according to the view (ר' נחוניא בן הקנה) who applies קלב"מ even by מיתה בידי שמים, which is the punishment for a היוב ממון ה. There is no חיוב ממון for eating (the s'תרומה, for it belonged to the זר. He either bought it or inherited it from a כהן relative (maternal grandfather).

⁶ Here there are two simultaneous acts (of היוב ממון and nevertheless קלב"מ, maintains אביי, The question is from where did אביי derive this?

⁷ The היקש can be expounded to say; just as by מכה שכה you are always liable whether it was with one מכה or two מכה, the same way by מכה אדם we say "קלב" in all instances whether it was one act or two acts. See 'Thinking it over'.

And one can say that truthfully all cases of קלב"מ are derived from the קלב"מ –

תוספות clarifies:8

והכי פירושו והא נמי מאידך תנא דבי חזקיה נפקא -

And this is the explanation of what רבא asked; 'but this too (סימא את עינו והרגו) can be derived from the other (עין תחת עין ' σ ') -

- כלומר על כרחך לא איצטריך כל חרם להכי אלא כולה נפקא לן מתנא דבי חזקיה דפטור כלומר על כרחך לא איצטריך כל חרם להכי אלא כולה נפקא לו מתנא דבי חזקיה דפטור סכל מדרם להכי אלם נכול מדרים להכי מדייה להב"מ (סימא וכו' בד"א from קלב"מ להב"מ that they are exempt from payments -
- דאי הוה צריך קרא למפטריה בלא כל חרם הוה פטרינן ליה מאידך תנא דבי חזקיה? For if a פסוק is required to exempt him (in these other cases), we still would have exempted him without the פסוק but rather from the אידך תד"ה!

תוספות asks:¹⁰

- ואם תאמר ולישני דאיצטריך כל חרם להרג חבירו וקרע שיראין that we require the you will say, and let רב אשי answer¹¹ the question of רבא that we require the going of כל הרם for this case where he killed his friend and ripped silk, that he is exempt from paying –

חוספות answers:

יש לומר דכל חרם לא יפדה משמע ליה בממון שבא על ידי אותה חבלה שהמיתה באה על ידה:

And one can say that it seems to רב אשי that the words כל הרם לא יפדה indicates that we are discussing a monetary damage that occurred through the same blow which caused the death; however the case of הרג חבירו וקרע שיראין is when they came as a

According to what mann just sa

⁸ According to what תוספות just said that we can derive all types of קלב"מ from מכה בהמה, why did רמי challenge רמי that we do not need בר חמא for עינו והרגו בד"א for we can derive it from בר חמא (the 'עין תחת עין וכו'), when according to אידך תד"ח explanation, רבא should have said we can derive it from the מכה בהמה מכה בהמה מכה בהמה (in footnote # 7). תוספות responds to this question.

⁹ The issue here is why do we need the בל" הרם. According to רב"ה it teaches us אסימא וכו' בד"א by אלד, which according to תב"ה we cannot drive from מכה בהמה מכה מכה since there it implies one רב"ח not two. רב"ח argues that we do not need כל הרם סימא סימא סימא (and therefore כל הרם is teaching something else, as רב אשי explains later). To prove his point רבא argues that even according to you that we cannot derive סימא סימא but we can certainly derive it from אידך תד"ח (עין as well as סימא וכו' is still superfluous. This proves that בהמה מכה בהמה משר ממא וכו' בצואות מבר בא שיראין are all derived from הד"ח.

 $^{^{10}}$ Regarding this case (רב"ח וקרע שיראין), הרג חבירו המון מאר could not have said (as he did regarding the case of רב"ם) that we can derive it from ממון ונפש תחת ממון ונפש תחת נפש גרידא, for this is not case of עין ונפש תחת נפש הידף, but rather ממון ונפש תחת ממון ונפש החת בכל הרם מחת ממון ונפש החת בכל הרם and utilize כל הרם להרם for something completely different.

¹¹ This question seems to be the reason why the ד"ה of this אמר רב אשי is אמר רב אשי, and not אמר אמר, since seemingly the beginning of this הנספות, but not רב אשי. See however footnote # 9.

result of two different acts.

Summary

We derive all cases of קלב"מ (even if done in two [simultaneous] acts) from תד"ח of מכה בהמה. The פסוק כל חרם indicates a case with one act only.

Thinking it over

תוספות writes that לפי we derive everything (including killing and damaging with two actions simultaneously) from תוספות. Previously Previously wrote that מכה אדם and מכה בהמה indicate that it is with one blow (not two). How can we reconcile these two תוספות. ^{14}

מהר"ם See מהר"ם.

¹² See footnote # 7.

 $^{^{13}}$ תוד"ה הא.